

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 6C/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202093
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Bauer
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5718202093.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom Mgr. Martinom Bauerom v spore žalobkyne: M. P., G.. XX.XX.XXXX, E. K. K. G. XXXX/X, M. - B., právne zastúpenej: JUDr. Gabriela Kľačanová, advokátka so sídlom v Martine, A. Kmeťa 28, proti žalovanému: CBA Slovakia, a.s., IČO: 36 620 319, so sídlom v Lučenci, Dukelských hrdinov 2, právne zastúpenému: JUD. Alexander Filo, advokát so sídlom v Lučenci, P. Rádayho 14/A, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu na obnovu konania **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa voči žalobkyňi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom podaným na súde dňa 07.06.2018 sa žalobkyňa domáhala povolenia obnovy konania pôvodne vedeného Okresným súdom Martin pod sp. zn. 9C/93/2012 z dôvodov podľa § 397 písm. a) CSP. Uviedla, že dňa 07.05.2012 žalovaný v procesnom postavení žalobcu podal na súde žalobu, ktorou sa voči žalobkyňi v procesnom postavení žalovanej domáhal zaplata sumy vo výške 1.675,76 € spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 01.05.2011 do zaplata a náhrady trov konania. Okresný súd Martin rozsudkom zo dňa 07.07.2016, sp. zn. 9C/93/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.01.2018 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1.340,61 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.340,61 € od 01.05.2011 do zaplata s tým, že jej povolil splácať dlh v mesačných splátkach po 100 € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia a nezaplata čo aj len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Žalobu v časti o zaplata sumy 335,15 € zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.03.2018 a vykonateľnosť dňa 13.03.2018. Žalovaný žalobkyňu žaloval vo viacerých konaniach, v ktorých sa domáhal úhrady schodku titulom hmotnej zodpovednosti žalobkyne. Vo veci sp. zn. 9C/93/2012 za inventarizačné obdobie od 14.10.2009 do 14.06.2010, vo veci sp. zn. 9Cpr/2/2012 za inventarizačné obdobie od 09.09.2010 do 21.02.2011. Dňa 14.03.2018 bol žalobkyňi doručený znalecký posudok č. 1/2018 zo dňa 16.02.2018, ktorý vypracovala súdna znalkyňa Ing. Martina Brém Knorová, v ktorom uviedla, že žalovaný nedodržel zákonný postup uvedený v zákone č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. Z uvedeného nie je možné jednoznačne stanoviť výšku schodku na prevádzkovej jednotke žalovaného. Žalovaný dlhšie časové obdobie nedodržiaval zákonný postup uvedený v zákone č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, kde je stanovené, že inventúrne spisy a inventarizácia má byť vykazovaná podľa § 25 v obstarávacích cenách. Žalobca preukazoval výsledky inventarizácie v predajných cenách. Žalobkyňa zastáva názor, že žalovaný nie je schopný hodnoverným spôsobom špecifikovať výšku údajného schodku v inventarizačnom období od 14.10.2009 do 14.06.2010 a v nadväznosti na to ani správnosť čiastkovej sumy vo výške 1.675,76 €, zaplata ktorej sa domáhal v pôvodnom konaní. Žalobkyňa

nemohla bez svojej viny tieto skutočnosti použiť v pôvodnom súdnom konaní z dôvodu, že o ich existencii sa dozvedela až dňa 14.03.2018, avšak tieto skutočnosti existovali už v čase pôvodného súdneho konania. V konaní vo veci samej sa domáha, aby bola žaloba zamietnutá a žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 9C/93/2012 zistiť nasledovný skutkový stav:

3. Elektronickým podaním bez ZEP zo dňa 14.06.2018, písomne doplneným dňa 15.06.2018, žalobkyňa podala návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 07.07.2016, sp. zn. 9C/93/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.01.2018, sp.zn. 6Co/82/2017. Uznesením zo dňa 20.12.2018, č. k. 6C/16/2018-95, právoplatným dňa 04.01.2019, súd zamietol návrh na odloženie vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 07.07.2016, č. k. 9C/93/2012-235, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.01.2018, č. k. 6Co/82/2017-322.

4. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 03.07.2018 sa žalovaný vyjadril k podanej žalobe. Uviedol, že podaná žaloba na obnovu konania nespĺňa podmienky v zmysle § 397 písm. a/ CSP. Navrhol žalobu zamietnuť a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňou uvádzané dôvody nie sú takýmito dôvodmi a skutočnosťami, ktoré by súviseli s predmetom pôvodného konania. V pôvodnom konaní išlo o zodpovednosť za schodok, ktorý bol zistený v predajni potravín žalobcu č. 5074 za inventúrne obdobie od 14.10.2009 do 14.06.2010. Znalecký posudok, na ktorý poukazuje žalobkyňa, sa týka inventúrneho obdobia od 09.09.2010 do 21.02.2011. Znalecký posudok bol vyhotovený dňa 16.02.2018, t.j. až po skončení pôvodného konania. V prípade povolenia obnovy konania musí ísť vždy o také skutočnosti a dôkazy, ktoré tu síce existovali už počas pôvodného konania, ale, ktoré stranám neboli známe počas pôvodného konania. Skutočnosti uvádzané v žalobe žalobkyňa poznala a mohla ich použiť ako dôkaz, ak by to chcela. Žalobkyňa sa v pôvodnom konaní nedomáhala vykonania ďalších dôkazov, napr. znaleckého dokazovania.

5. Písomným podaním zo dňa 31.01.2019 sa žalobkyňa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného. Uviedla, že znalecké dokazovanie bolo v súdnom konaní 9Cpr/2/2012 nariadené uznesením zo dňa 30.01.2017 s tým, že za súdnu znalkyňu bola ustanovená Ing. Darina Huťková, ktorá dňa 19.07.2017 vrátila spis súdu a požiadala o zrušenie jej ustanovenia z dôvodu dlhobovej PN. Súd jej žiadosti vyhovel a uznesením zo dňa 08.09.2017 ustanovil ďalšiu súdnu znalkyňu Ing. Martinu Brém Knorovú, ktorej stanovil lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 45 dní od prevzatia spisu. Súdna znalkyňa niekoľkokrát požiadala o predĺženie lehoty s odôvodnením, že spoločnosť CBA, a.s. nedoplnila podklady a nezodpovedala otázky, ktoré jej znalkyňa položila. Žalobkyňa sa domnieva, že jedným z dôvodov, pre ktoré súdna znalkyňa vypracovala znalecký posudok oneskorene bola aj nespôlupráca žalovaného. Skutočnosť, že inventúrne obdobie vo veci sp. zn. 9C/93/2012 bezprostredne nepredchádza inventúrnemu obdobiu od 09.09.2010 do 21.02.2011 nie je dôvodom, pre ktorý by nebolo možné vzťahovať závery znaleckého posudku aj na inventúrne obdobie od 14.10.2009 do 14.06.2010. Podstatnou skutočnosťou je to, že ide o inventúrne obdobie, ktoré predchádza.

6. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 22.02.2019 sa žalovaný vyjadril k vyjadreniu žalobkyne. Uviedol, že z konania 9C/93/2012 jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa nepochybne vedela o všetkých údajoch a skutočnostiach, o ktorých teraz účelovo tvrdí, že sa o nich dozvedela až po právoplatnom skončení pôvodného konania. Jej tvrdenie, že tieto skutočnosti nemohla použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní neobstoja. Žalobkyňa sa v priebehu pôvodného konania nedomáhala ani vykonania znaleckého dokazovania. Domáhať sa obnovy konania s poukazom práve na tieto skutočnosti ako na nové dôkazy preto nie je možné.

7. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe. Po skončení konania vedeného pod sp. zn. 9C/93/2012 vyšli najavo skutočnosti, ktoré existovali v priebehu pôvodného súdneho konania, ale ktoré nemohla použiť vo svoj prospech. Tieto sú spôsobilé privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci a vyplývajú zo znaleckého posudku. Súdna znalkyňa vyslovila záver, že spoločnosť CBA Slovakia nevedela účtovníctvo v súlade so zákonom 431/2002 o účtovníctve. Nie je možné stanoviť rozdiel medzi stavom zásob vedených v účtovníctve a stavom zásob skutočným. Následne CBA Slovakia nevie jednoznačne stanoviť výšku schodku na konkrétnej prevádzkovej jednotke č. 5074. Existuje dôvod na povolenie obnovy konania podľa ust. § 397 písm. a/ CSP.

Žalobkyňa nenavrchovala vykonať znalecké dokazovanie v pôvodnom konaní, nakoľko sa nachádzala v hmotnej núdzi. Bola v nepriaznivej sociálnej situácii. Nemohla by zložiť preddavky na trovy znaleckého dokazovania. Aj vyhotovenie znaleckého dokazovania v konaní 9Cpr/2/2012 bolo zložité. Ťažko bolo nájsť znalca. Z tohto dôvodu objektívne žalobkyňa nenavrholala znal. dokazovanie v pôvodnom konaní 9C/93/2012.

8. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že o týchto skutočnostiach sa dozvedela až na základe podaného znal. posudku, ktorý v konaní v 9Cpr/2/2012 navrhla. Nevie uviesť, čo jej bránilo podať návrh na vykonanie znal. dokazovania aj v pôvodnom konaní 9C/93/2012. Keď prišiel znalecký posudok v konaní 9Cpr/2/2012 rozhodla sa, že podá žalobu na obnovu konania.

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. a/ CSP je okrem iných aj tá podmienka, že nové skutočnosti sa týkajú predmetu pôvodného konania. Súdne konanie, o povolenie obnovy ktorého sa snaží žalobkyňa, sa týkalo schodku zisteného za inventúrne obdobie od 14.10.2009 do 14.06.2010 vo vtedajšej predajni potravín CBA v Martine, na ul. Štefánika, hospodárske stredisko 5074. Znalecký posudok, o ktorý sa opiera žalobkyňa, sa vôbec netýka tohto inventúrneho obdobia. Týka sa úplne iného inventúrneho obdobia, ktoré začalo 09.09.2010 a skončilo sa 21.02.2011. Nejde o ten istý predmet konania. Žalobkyňou tvrdené dôvody na povolenie obnovy konania nie sú novými skutočnosťami, ktoré tu existovali. De facto žiada prehodnotiť dôkazy, ktoré už nejakým spôsobom súd vyhodnotil a toto nie sú nové skutočnosti. Nie sú tak splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

10. Zo znaleckého posudku č. 1/2018 vypracovaného znalkyňou Ing. Martinou Brém Knorovou, odbor ekonómia a manažment, v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9Cpr/2/2012, vyplýva, že úlohou znalkyne bolo určiť výšku schodku na prevádzkovej jednotke žalovaného č. 50774 na ul. M. R. Štefánika v Martine v inventúrnem období od 09.09.2010 do 21.12.2011. Znalčka uviedla, že nie je možné jednoznačne stanoviť výšku schodku na prevádzkovej jednotke, keďže spoločnosť CBA Slovakia, a.s. nedodržala zákonný postup uvedený v zákone č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. Uznesením zo dňa 20.04.2018, č. k. 9Cpr/2/2012-487, bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby.

11. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 9C/93/2012 mal súd preukázané, že Okresný súd Martin rozsudkom zo dňa 07.07.2016, č. k. 9C/93/2012-235, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.01.2018, sp. zn. 6Co/82/2017, uložil žalobkyni v procesnom postavení žalovanej povinnosť zaplatiť žalovanému v procesnom postavení žalobcu sumu 1.340,61 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 01.05.2011 do zaplatenia v mesačných splátkach po 100 €, vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia s tým, že nezaplatenie, čo len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V časti o zaplatenie sumy 335,15 € súd žalobu zamietol a žalovanému v procesnom postavení žalobcu priznal voči žalobkyni v procesnom postavení žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Náhradu trov odvolacieho konania nepriznal žiadnej zo strán. V uvedenom konaní si žalovaný ako zamestnávateľ uplatnil voči žalobkyni ako zamestnankyni nárok zo zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách zistený v predajni č. 5074 na ul. M. R. Štefánika v Martine za inventúrne obdobie od 14.10.2009 do 14.06.2010 vo výške 1.675,76 €. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 07.07.2016 žalobkyňa nevzniesla ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie na strane 6 bod 9. súd uvádza, že na vzniku schodku sa výrazným spôsobom podieľal žalobca aj tým, že v predajni používal vadný (nehodný) počítačový program pre pokladne, ktorý umožňoval zamestnankyni N. C. dlhodobo vytvárať schodok bez možnosti zistenia jeho výšky.

12. Podľa § 397 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podľa § 400 CSP Žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP Žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 406 CSP V žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

Podľa § 407 CSP Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

Podľa § 408 CSP Dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

Podľa § 411 ods. 1 CSP Rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

Podľa § 414 CSP Ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

13. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie. Má povahu výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Nové skutočnosti sú spôsobilým dôvodom obnovy konania len vtedy, ak je nimi možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre účastníka, ktorý túto žalobu podáva, priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré napriek tomu, že v čase pôvodného konania objektívne existovali, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní.

14. Konanie o obnove konania prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania prípustná a žalobu v tejto fáze buď odmietne, povolí ju alebo zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Súd uvádza, že vo fáze označenej ako iudicium rescindens sa môžu riešiť iba právne otázky týkajúce sa prípustnosti návrhu na obnovu konania. Po preskúmaní žaloby súd konštatuje, že táto bola podaná včas a oprávnenou osobou. Napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2018 a o dôvodoch obnovy konania sa mala žalobkyňa dozvedieť dňa 14.03.2018. Žaloba bola podaná na súde dňa 07.06.2018. Súdu však nebola preukázaná existencia podmienok podľa § 397 písm. a/ CSP. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9C/93/2012 podľa § 397 písm. a/ CSP, t.j., že sú tu skutočnosti, ktoré nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, a to, že žalovaný nevedel účtovníctvo v súlade so zákonom 431/2002 o účtovníctve, následkom čoho nie je možné jednoznačne stanoviť výšku schodku na prevádzkovej jednotke, ktorého zaplata sa žalovaný domáhal v pôvodnom konaní. Uvedená skutočnosť sa síce týka strán a predmetu pôvodného konania a môže pre žalobkyňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ale rozhodujúcim faktorom je, či predmetnú skutočnosť mohla alebo nemohla žalobkyňa bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočnosť objektívne v čase pôvodného konania existovala, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s ňou nemohol oboznámiť. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok stanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Pre nápravu takýchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní ide vtedy, ak strana v pôvodnom konaní síce označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Nemožnosť vykonať dôkaz znamená nemožnosť vykonania dôkazov na strane súdu alebo nemožnosť predloženia dôkazu stranou konania. Uvedené prípady nedopadajú na prejednávajúcu vec. Žalobkyňa v pôvodnom konaní disponovala informáciou, že žalovaný v predajni používal vadný (nevhodný) počítačový program pre pokladne, čo vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Aj napriek tomu nebol zo strany žalobkyne v pôvodnom konaní navrhnutý žiaden dôkaz, napr. znalecké dokazovanie ako v konaní sp. zn. 9Cpr/2/2012, ktorý by preukazoval skutočnosti, ktorými odôvodňuje žalobu na obnovu konania. Neobstojí tvrdenie žalobkyne, že nenavrhla vykonať znalecké dokazovanie, nakoľko sa nachádzala v hmotnej núdzi. Bola riadne zastúpená právnu zástupkyňou. Keďže bola v nepriaznivej sociálnej situácii, mohla požiadať o oslobodenie od súdnych poplatkov. V takomto prípade by nemohla byť zaťažená povinnosťou zložiť preddavok. Dôvodom, pre ktorý má byť povolená obnova konania, nemôže byť existencia skutočností, ktoré tu boli už v čase pôvodného konania a žalobkyňa ich mohla bez ťažkostí použiť. Nešlo o prekážku objektívneho charakteru. Namietané skutočnosti bolo objektívne možné dokazovať už v čase pôvodného konania. Ak by súd pripustil obnovu pôvodného konania sp. zn. 9C/93/2012, išlo by o neprípustnú reparáciu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia,

ktorým by bol popretý význam a účel obnovy konania. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd žalobu na obnovu konania zamietol a zohľadňujúc princíp procesnej ekonomie sa nezaoberal ďalšou argumentáciou strán sporu.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

V Martine, dňa 16.04.2019